

Isten háza

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 42. szám, 2020. október 16.

De én előtte sem voltam férfi. Akkor a vagyontalanok birkózásban, ivásban meg a lányok elcsábításában mérhették az értéküket, a vagyonosokra meg mindig is más, számomra ismeretlen szabályok vonatkoztak. Gyerekkoromban anyám óvott meg a kegyetlen méretkezési szertartásoktól, aztán pedig a papneveldébe kerültem, ahol kiderült, hogy a férfiasságnak önmagában nem sok értelme van, mert egyedül isten szeretete adhat értelmet, és az mindenképp fölé áll, így tanultuk. Tetszett ez a gondolat, hogy istennek egyformán kedves az egészséges és a béna. Az ő szeretetét nem a testek nyelik el, hanem a halhatatlan lélek, végső soron tehát nem púpos vagyok, nem vigasztalan csontváz, nem garázda hús, hanem egy soha ki nem hunyó, minden égövi jelenség és földindulás közepette világló, ragyogó vörös láng. Ahogy a liturgiákra és bibliaértelmezésre vonatkozó tudásom egyre nőtt, úgy ez a láng is egyre erősebben égetett. Kőszikla volt a hitem a politikai konfliktusok, infláció, gazdasági válság, hadászati műveletek, kivándorlás, elszegényedés mocsaras országában. Csodáltak is érte a papneveldében; Imrének elég egy kis láng is, ti meg itt milyen tüzeket akartok gyújtani, mondogatta a főtiszteletű atya a többi növendéknek.